

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/391/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712216573
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712216573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej v právnej veci navrhovateľa: I. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XX, Q., zastúpený splnomocnencom RSDr. Ján Štrba, bytom F. X, Q., proti odporcom: 1/ Jaromír Klíma, súkromný podnikateľ, IČO: 41 239 822, bytom ČA 361/49, Martin, 2/ Štefan Vengrín, súkromný podnikateľ, IČO: 40 662 144, bytom Hodžova 18/7, Martin, v konaní o zaplatenie 730,64 Eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 8C/292/2012-64 zo dňa 11. júna 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 8C/292/2012-64 zo dňa 11. júna 2013 vo výroku, ktorým v časti o zaplatenie sumy 665,66 Eur návrh navrhovateľa zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania p o t v r d z u j e .

Odporcom v rade 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi 64,98 Eur spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplatenie 665,66 Eur návrh navrhovateľa zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi konania bola dňa 24. 06. 2002 (správne malo byť 24. 06. 2012) uzatvorená zmluva o dielo na realizáciu prác - rekonštrukcia bytového jadra a následne bola ústne dohodnutá rekonštrukcia chodby a obývačky. Bol dohodnutý termín prác od 01. 07. 2012 do 04. 07. 2012. Celková cena práce bez materiálu bola stanovená dohodou, a to vo výške 1.400,00 Eur s tým, že pri podpise bola vyplatená záloha 800,00 Eur. Doplatok mal byť vyplatený po ukončení diela. Uzavretiu ústnej zmluvy o dielo predchádzala odporcami v rade 1/ a 2/ ako dodávateľmi vypracovaná cenová ponuka, v zmysle ktorej materiál na rekonštrukciu obývačky a chodby zakupovali odporcovia v rade 1/ a 2/ so súhlasom navrhovateľa. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 23. 04. 2013 potvrdil, že s odporcami sa dohodol, že mu majú dokúpiť nejaký materiál, na čo im dal súhlas. Pokiaľ si navrhovateľ v konaní uplatňoval nárok na náhradu titulom nadhodnotených položiek v cenovej ponuke vo výške 10 % za práce na chodbe, 10 % za práce v kúpeľni, 10 % v obývacej izbe a 10 % zo spotreby materiálu, a to titulom bezdôvodného obohatenia, prvostupňový súd sa s jeho tvrdeniami o bezdôvodnom obohatení nestotožnil. Zdôraznil, že navrhovateľ zmluvu o dielo dňa 24. 06. 2012 podpísal, a preto vo vzťahu k nej argumentácia nadhodnotenými položkami v cenovej ponuke neobstoí. Ďalšia zmluva o dielo ohľadom

rekonštrukcie obývačky bola uzatvorená ústne a vyplývala z cenovej ponuky zo dňa 05. 07. 2012, ktorú navrhovateľ prevzal. Mal teda možnosť namietat' nadhodnotené položky v cenovej ponuke, čo však neurobil. Taktiež pokiaľ by navrhovateľ s cenou navrhnutou odporcami nesúhlasil, neumožnil by im ďalšie práce vykonať. Z uvedených dôvodov sa preto nemohol v konaní úspešne domáhať od odporcov vydania bezdôvodného obohatenia titulom nadhodnotených položiek v cenovej ponuke, podľa ktorej uzatvoril zmluvu o dielo. Navyše, v súvislosti s navrhovateľom tvrdenými neopodstatnenými položkami prepravy a dopravy bol okresný súd toho názoru, že náklady na odvoz sute sú opodstatnené. Odvoz bol vykonaný a taktiež sú opodstatnené prepravné náklady v súvislosti s dovozom materiálu ako paušálna náhrada za dopravu vo výške 50,00 Eur, tiež v súvislosti s dopravou pracovníkov pri rekonštrukcii, ktorá prebiehala niekoľko dní. Aj v tejto časti preto návrh navrhovateľa zamietol. Odporcov zaviazal jedine na zaplatenie sumy 64,98 Eur, keďže z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporcovia záruku, ktorú prevzali od navrhovateľa z dôvodu jej nepoužiteľnosti, vrátili späť do predajne Baumaxu a prijaté plnenie v sume 64,98 Eur titulom vystaveného dobropisu navrhovateľovi nepoukázali. V tejto časti návrhu sa súd stotožnil s tvrdením navrhovateľa o bezdôvodnom obohatení odporcov v zmysle ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konštatujúc, že navrhovateľ bol úspešný v konaní na 8,89 %, odporcovia na 91,11 %. Pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania je 82,22 % v prospech odporcov. Odporcovia si však trovy konania neuplatnili a z tohto dôvodu im prvostupňový súd ich náhradu ani nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu zmenil a jeho návrhu vyhovel v celom rozsahu.

Prvostupňovému súdu vytýkal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej to, že nevykonal navrhované dôkazy, a preto jeho rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne podrobne opísal skutkové okolnosti vedúce k uzatvoreniu písomnej zmluvy o dielo ohľadom rekonštrukcie bytového jadra, pričom aj naďalej tvrdil, že v cenovej ponuke predloženej odporcami sú uvedené jednak nadhodnotené, ako aj neopodstatnené položky (odvoz a likvidácia sute, dovoz materiálu, doprava). Vo vzťahu k rekonštrukcii obývačky dospel prvostupňový súd k nesprávnemu skutkovému záveru, že medzi účastníkmi došlo k ústnemu uzavretiu zmluvy o dielo. V skutočnosti nešlo o žiaden zmluvný vzťah, keďže od začiatku rekonštrukcie obývačky nedošlo medzi stranami k žiadnemu jednaniu, tobôž k dohode o podstatných náležitostiach ústnej zmluvy o dielo, a to o lehote a cene plnenia. Odporcovia začali plnenie svojvoľne, bez vedomia navrhovateľa a cenu plnenia sa dozvedel navrhovateľ až dňa 05. 07. 2012, teda po skončení prác z predloženej uvádzanej cenovej ponuky. Navrhovateľ konanie odporcov neprijal a písomným podaním vzniesol výhrady na námietky navrhovateľa. Odporcovia predložili ešte dve faktúry materiálu. Predloženie týchto faktúr vzbudilo v navrhovateľovi oprávnené podozrenie ohľadom dodávok materiálu, o to viac, keď odporcovia odmietli predložiť pokladničné doklady na preukázanie použitia prevzatých finančných prostriedkov. Tieto holé predmetné faktory postačili súdu, aby dospel k záveru, že materiál bol nakúpený a použitý v súlade s ústne dohodnutou zmluvou. Odvolateľ trval aj na tvrdení, že odvoz sute odpadu bol odporcami nadhodnotený, pretože v obdobných prípadoch postačoval iba jeden odvoz sute. Tiež sú nesprávne skutkové závery prvostupňového súdu ohľadom opodstatnenosti nákladov na dopravu. V prvej časti rekonštrukcie, ktorá bola z pohľadu rozsahu a odbornosti prevedenia podstatne náročnejšia, odporcovia žiadnych pracovníkov dopravovať do zamestnania nemuseli, ale v druhej už bola taká potreba. Navyše, pokiaľ odporcovia mali vozit' pracovníkov do práce, museli by ich aj zamestnávať, čo sa však nezakladá na pravde. Napokon pochybenie prvostupňového súdu spočíva aj v tom, že nevykonal navrhované odborné znalecké posúdenie, ktoré navrhovateľ v priebehu konania navrhoval.

Odporcovia sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Pokiaľ sa týka odvolacích námietok navrhovateľa, tieto sú v prevažnej miere obsahovo totožné s tým, čo bolo známe ešte počas prvostupňového konania. S týmito skutočnosťami sa však v dostatočnom rozsahu a presvedčivo vypořiadal už prvostupňový súd. Aj odvolací súd bol toho názoru, že pokiaľ navrhovateľ dňa 24. 06. 2012 podpísal zmluvu o dielo na rekonštrukciu bytového jadra s pevne stanovenou cenou za dielo podľa článku IV. v sume 1.400,00 Eur, z ktorej časť v sume 800,00 Eur vyplatil zálohovo pri podpise zmluvy, nemôže sa už úspešne v konaní domáhať z dôvodu bezdôvodného obohatenia vrátenia v návrhu bližšie špecifikovanej žalovanej sumy predstavujúcej údajne nadhodnotené položky v cenovej ponuke. Takisto pokiaľ navrhovateľ s ďalšou predloženou cenovou ponukou na rekonštrukciu chodby a obývačky nesúhlasil, resp. mal za to, že obsahuje nadhodnotené položky, nemal odporcom zaplatiť cenu vykonaných prác. Nelogicky a nepresvedčivo vyznievajú jeho tvrdenia, keď na jednej strane sám cenu za vykonané práce v zmysle písomnej a ústnej zmluvy o dielo uhradí, avšak na druhej strane práce vykonané odporcami označí za nadhodnotené. Vo vzťahu k odvolacej námietke nevykonania navrhovaného dokazovania odborným znaleckým posúdením odvolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu nezistil, že by takýto návrh na doplnenie dokazovania navrhovateľ vzniesol. Navyše zo žiadnych ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že je povinnosťou prvostupňového súdu vykonať všetky navrhované dôkazy. Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. V danom prípade už tie dôkazy, ktoré boli doposiaľ vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie okresného súdu. Napokon, pokiaľ si navrhovateľ uplatňoval v rámci žalovanej sumy aj sumu 100,00 Eur titulom zľavy z ceny diela v dôsledku zodpovednosti za vadné plnenie, z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by si navrhovateľ riadne voči odporcom uplatnil tie vady diela, ktoré im vytkol v podaní zo dňa 15. 03. 2013 (nepoloženie dlažby pod sprchovacím kútom, elektroinštalácia a pod.). Na pojednávaní dňa 06. 02. 2013 odporca v rade 1/ uviedol, že jedine reklamovaná vada diela zo strany navrhovateľa bola ihneď na druhý deň odstránená, jednalo sa o pretekanie rohového ventilu. Žiadne iné vady neboli zo strany navrhovateľa reklamované. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný navrhovateľ na pojednávaní dňa 23. 04. 2013.

Napokon, na záver v súvislosti s vytýkanými nesprávnymi skutkovými závermi odvolací súd uvádza, že do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd zaviazal odporcov v rade 1/ a 2/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 64,98 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní boli úspešní odporcovia, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnili, resp. im ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.